

SENTÈNCIA 98-08 DE 16 DE GENER DE 1998

EXPULSIÓ D'ESTRANGERS. Es tracta d'una mesura de policia que no és incompatible amb l'existència d'un procediment penal. Proporcionalitat de la mesura.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de data 22 de juliol de 1997 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pel Sr. Sergi P.T. contra el M.I. Govern, en que demanava que s'anul·lés la resolució de 29 de març de 1996, que disposà l'expulsió de l'interessat del territori nacional per un període de cinc anys, en base a l'article 14 del Decret dels M.I. Srs. Veguers de 3 de juliol de 1980 sobre residència d'estrangers.

2.- Disconforme l'agent amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació l'1 de setembre de 1997, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 7 d'octubre següent. Es fonamenta el recurs en que els fets que han donat lloc a l'expulsió governativa són igualment objecte d'un procés penal, de manera que aquella no es pot executar fins el moment en que els tribunals penals hagin dictat una sentència ferma, ja que en altre cas es vulnerarien els principis de preeminència de la jurisdicció criminal i d'interdicció del *non bis in idem*. D'altra banda, posa de relleu que no ha estat processat pel delictes de port il·lícit d'arma, mentre que la resolució administrativa es basa en aquest fet per tal d'acordar l'expulsió de l'apel·lant.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'agent se'n va donar trasllat al M.I. Govern, que el va contestar mitjançant escrit presentat el 28 d'octubre de 1997, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 11 de desembre de 1997 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 14.1 del Decret sobre residència d'estrangers de 3 de juliol de 1980 disposa que "podrà ésser expulsat qualsevol estranger, la presència del qual constitueixi una amenaça per la tranquil·litat, pau o moralitat públiques". Es tracta d'una mesura incardinada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivat pròpia i, encara que hi guarda una relació evident, no pot ser confosa amb la pena accessòria d'expulsió definitiva o temporal de persones de nacionalitat estrangera, que preveu l'article 37.4 del Codi Penal, ja que ambdues reposen en fonaments jurídics diferents i pretenen assegurar la tutela de béns jurídics dispars. Així mentre la norma penal sanciona la comissió d'un fet delictuós concret, l'expulsió governativa té una finalitat merament preventiva i es basa en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública.

D'altra banda, la duplicitat de mesures judicials i administratives d'expulsió de ciutadans estrangers la contempla la pròpia legislació penal, en tipificar l'article 291 del Codi la desobediència a l'ordre governativa d'expulsió.

Com a conseqüència d'això, no resulta incompatible l'adopció de la mesura de policia amb l'existència d'un procediment penal en el marc del qual pugui ser imposada pels òrgans jurisdiccionals la pena accessòria d'expulsió. Tampoc es pot parlar pròpiament de que existeixi en aquests casos una qüestió prejudicial penal, regulada en l'article 8 de la Llei qualificada de la Justícia, ja que la resolució administrativa no es basa en la comissió d'un delictes o d'una contravenció, sinó en una conducta atemptaria a la tranquil·litat, pau o moralitat públiques.

Com a excepció, la preeminència de la jurisdicció en aquests casos pot donar lloc a la revisió de la resolució administrativa quan la sentència dels tribunals penals declari la inexistència dels fets que han servit de base a aquella.

Tercer.- En el supòsit que ara s'examina, resulta de l'expedient administratiu i de la pròpia declaració de l'interessat que aquest va introduir al Principat i va consumir una substància estupefaent, que va comprar una espasa i

la va utilitzar per punxar la roda d'un dels vehicles de la Policia que estava estacionat prop del Despatx central d'aquest Servei.

Aquests fets són indicatius d'una conducta incivil que obliga a considerar degudament proporcionada la mesura d'expulsió que ara s'impugna, especialment quan l'interessat no és resident a Andorra i, en conseqüència, el significat real de la resolució administrativa és el d'una prohibició d'entrada durant cinc anys.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. Sergi P.T. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 22 de juliol de 1997, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.